

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 638. Honorii Pap. Annus 12. Heraclii Imp. Annus 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

gna per hunc et recte discretus". Miserationes et clementiam marum, copias tam lauges enim intrusus probatus, ac si de illius stomacho partibus eorum & artus descendere, & visceris confundere. Scribere remunt: quia quod credendum fuit, multitudine operationis pagina demonstratur. Me ad monasterium redicere memoratum, ultima vita sua tempore Lemanum fecit. Senex obiit. Decem & octo annis sacra regnum tenuit temporibus Sisibutus, Samihilani, & cordis Sisenaldi Regum. Beatus habuit fuit, qui post beatum gloriam celum regna bona plena felicitate prouenerat. De iusto autem eius succellor illa mox addidit:

In his post Helladium discipulos eius & successorum numerus illi est, vir habuit minus corporis, ingenio vero mentis decoris atque subtletatis, ab infantia monachus, ab Helladio ad virtutem monasticae institutionis assiduum educatus pariter & instruens, in Agathen monasterio tertius post ilam rectur fuit, in Pontificatu autem mox illi successor induxit, vir ingenuo acer, & eloquio sufficiens, magna fide profutatus, nisi bruce ante longe annis ritum das exultasse extremum. Scriptus ad Richelium Agathen monasterii patrem epistolam dedita & sufficiente profectione confundit, in qua patenter agit, suscepimus ergo relinquere penitus non debet. Exinde excusis annis tribus, tempore Sisenaldi Regis obiit: qui Rex post hunc die non decimo defundens ad secessit, hincque Ildefontius de Archiepiscopio Toleranus, qui vixerunt ante praefecitum annum & diem celebrati quinti Concilii Tolerani, cui successe fuit Luciferius filius repetitum. Eugenius primo loco subscriptus, de quo illa item habet Ildefontius:

Eugenius discipulus Helladii, collector & consors Infi Pontifex post Iustini successus * ab infantia vocatus, ab Helladio cum fratris suis in monasterio institutionibus eruditus. Hunc fecit in Helladium a monasterio suum ad Pontificatum tractu: qui natus ab ecclesiis institutus ordinibus, sedus expositi eum tertius rector accepit, & bonum meritum fecit, qui duobus discipulis sanctissimi filios Ecclesia dei hereditate meruit reliquere gubernandum. Idem Eugenius mortuus inservi, gratia sanctorum statum, incrementa, & clementiaque coruscum recompensare Lemanum tanta peritura novavit, ut confidationes disputationis eius auditorum in spiritu reverentia, & in considerabili doctrinam inducuerent. Vixit in sacerdotio sex undecim annis regnabimur Cimthila, Tulgan, & Cindafundus Regibus, hincque de Eugenio Ildefontius.

Atron pateretur mentio de Brailone Cesaraugustino Episcopo, qui huius quintae Synodo Tolerani interfuit, sed primum de fratre iplus & prædecessore Ioanne, de quo hic habet Ildefontius eodem libello, de virtutibus illustris: Ioannes in Pontificatu Maximum fecit Ecclesia Cesaraugustana feliciter, primo pater monachorum, & ex hoc Praefat feliciter in regnum populum, vir in sacris litteris eruditus, plus verbi intendens quam scriptis, tam largus & hilarius datus, quem biliris etiam valuit. Vt enim vero floruit Dei, quae fotebatur invincibilis, tam largitatem numeris, quam habitudinem cultus adeo preferebat, ut & datum gratia commendaveret, & non datum gratia excusaret. In Ecclesiasticis officiis quadam eleganter & formis & oratione composuit. Adstante inter haec inquirendo Pachalii solemnitas tam subtile & stricte argumentum, velictas & brevitas concisa, & veritas placet patet. Duxdecim annis tenuit felicem honoris adcepit vitam gaudii, ad quam amboletus desiderabilis res: substitut in sacerdotio temporibus Sisibutus, & Samihilani Regum. De Brailone au-

temita:

Braulio frater Ioannis in Cesaraugusta decedens, adopus est locum, viri suus germinante coniunctus, ita non minus ingenio manaverat. Clavis & iste habuit canoribus, & qualibusdam opulentis. Scripta vita Annalibus chisidam monachis, qui & memoriam huius & virtutum illius suuli viri suo tenore commendat pariter & illudat. Habuit sacerdotium ferme rigori anni, quibus expedit, clausi diecivit praesentis. Duravit in regnum temporibus Sisenaldi, Cimthila, Tulganis, & Cindafundi Regum.

Sed & prodendum elogium de Conantio Palentino sedis Antilitre, qui huius pariter Concilio praesens fuit atque subscrupit primus post Eugenium, de quo sita idem habet S. Ildefontius: Conantius post Manulensem Ecclesiæ Palentinam sedem adcepit eum, vir tam pondere mentis, quam habitudine speciei gravis, communis eloquio facundus & gravis, officiis Ecclesiasticorum ordinibus intentus & prouidus. Nam melioris fami multas noscere edidit, orationum quoque libellum de omnibus

decenter scripti proprietate plamorium. Vix in Pontificatu amplius triginta annis dignus habitus fuit ab ultimo tempore Veneri per tempora Gundemari, Sisibuti, Samihilani, Sisenaldi, & Caethila Regum. Hac de tempore eius fidelis ex quibus causam habebis, cur primus post Primarem in Synodo fidei, arque subsciptus est, nempe quod ceteris senior est. Sed de his fatis.

I E S V C H R I S T I A N N V S 637.

HONORII PAP. HERACLI IMP.
Annus 13. Annus 29.

Sequitur annus sexcentesimus trigesimus septimus, Indictione decima, Orientalibus non fecerat precedere infelixnam a Saracenis tortu Orientis metropolis capitul Antiochia, iam ante occupata reliqua pars Syria, retenta ab eis est videlicet ad annum Domini millesimum nonagesimum octauum. Quomodo autem hec accidit, & quomodo consultum fuerit ebus famam templis, alium ubique silentium. Plane his temporibus quibus huius à Persecuantes, sine ab Arabibus potest ille demque Mahometanis & Saracenis, capi sunt nobilissime ciuitates Orientis Alexandria, Hieropolis, & Antiochia vna cum eisdem subditis regionibus, occidit, ut habitatibus in Occidente commingrabant, ut mercatoribus cum eisdem Gentilibus rito veterine, sive aliis fidibus Christianis id curaribus, complicitudinum tum martyrum, tum confessorum corporis translata fuit in Occidente, arque in diversa loca, sive Romæ, sive Venetiis, vel alibi collocata. Recum autem translatas tunc fuimus venerandas reliquias granis martyrii Antiochia, constans fama, utetique traditio potius, quam scripta significant: quod & patiter dicendum de aliis pluribus sancctorum reliquis, quas ex Orientis aduenias diuina Occidentalis orbis loca caudidum. Sequuntur Orientales ut haec largientur longissime abrunt, qui potius in Occidente ad urbem ipsam venientes ex S. Gregorio ad perquirendas factorum religiosas veunt confunserant.

Porro Iancti Marci corpus longe post haec tempora transferri Venetas contigit. Etenim qui ad finem feculi huius ad peregrinationem ei loca, haec de cunctis sanctis corpore tradidit, quis in bello de locis iudei scripti Beda his verbis, cum agit de cunctis Alessandrinis:

A parte Egypti urbem intravit, ad dexteram occurrit Sabae, in qua R. Evangelista Marcus regnabit, cuius corpus in Occidente eundem Ecclesiæ ante latere humum est, memoria sapientia de quadrato marmore fata, hanc ibi.

I E S V C H R I S T I A N N V S 638.

HONORII PAP. HERACLI IMP.
Annus 13. Annus 29.

Anus sequitur Domini sexcentesimus trigintauitatis, Indictione undecima: quo Honorius Papa, ubi fedidet annos duodecim, menses quinque ministris diebus, ex hac vita migravit quartu Iuliu Octobri. Ita est corrigendum, quod apud alios legitur, post annos duodecim & menses undecim: idque ex Synodibus Anticis Romanis Concilii sub Martino Papa, de quo agimus inferius. Apud Anatolium haec mita de eius erga civitatem calrum munificentia leguntur: Hic temporibus in multis locis fecit. Hic eruditus elocens. Temporibus suis remissus cunctis

voluppeditione B. Petri Apostoli, & vestigia Confessionem B. Petri ex argento puro quod penitentibus cencum oboignata septem. Imme- finis regia sententia in memori Ecclesiam maiores, qui appellantur Me- domae, ex argente penitentibus libras novaginta septuaginta quinque, fuit & confitit annos ex argento pures duos, qui sunt ante eon- pacitatis Petri Apophila, penitentibus fonsq[ue]libet ex secessu datus. Te- c[on]tra & al. Andream Apopolum, vbi supra ante confessum, subu- lante argente que penitentibus libras septuaginta tres.

Hunc tempore locata sunt trahes in Ecclesia B. Petri numero comitatu[m]. His cooperant Ecclesiam omnem ex regulari arci, quas le- uas de templo, quod expellatur Romae.... ex confessu p[ro]p[ri]o H[ab]ili. Tempore fecit a solo Ecclesiam B. Agnetis martyris via Sancmentata, militario ab urbe tertio, vbi regnauerat, martyris filii Agnes, quem viduus exornauit, vobis posuit multa donacione autem squalidorum eius ex argento penitentibus libras ducento quinquaginta duas: posuit desuper ciborum arca deuau- tis nota magnitudine: facti & gabati auctores trii penitentes sin- gulariter singulari.

Festum apparet clausum ex missione, vbi etiam multa dona obtulit. In aplice antem h[ab]ec circumposita carmina leguntur carminis opere exarata subtilis imagines eodem opere tex-

Arcta conca forgit pictura metalis.

Et temp[er]ta fons clauditur ipsa dies.

Fonsque nubes credas, aut eras, subire.

Corpetas nubes, sursum arca rigam.

interea spiculis hemicyclo recta linea qui sequuntur polini sunt verius;

Vulnus inter fidem lucem proficit irim,

Proporci p[ro]p[ri]o passo ipso colore nitens,

Quiputu no[n] rel luu reddens finem,

Marrym[us] & b[ea]tissim[us] b[ea]tissim[us] repulit ille chaos.

Sixtum versa notis quod concilii cernitur rno,

Primi Honorius b[ea]tissim[us] vota dictata dedit,

Vigilia & facit fonsq[ue]l illius ora,

Lucus & aquila lucida corda gerunt.

Hec ibidem ut feret[ur] b[ea]tissim[us] itylo. Sed redeamus ad

Anatolium, qui se pergit narrare reliqua ciuitatis Pon- tificis monumenta:

Iam a filio fons beatis Apollinaris martyris in urbe Roma percepit Petrus apostolus, qui appellatur ad Palmariam, fons latissima multa largitus est. Hic fecit Conflitatum in El- dia, & dorum ut omni boddamada fabbata dux exacta istante a B. Iohannese & al. B. Petru[m] apostolus cum brynnie & canticis po- plus non occurrere debet. Fecit autem & Ecclesiam beato Cy-

poli martyris a j[ust]o via Olympos, militario septimo, vbi & donum dicitur. Idem tempore fecit Ecclesiam beatorum martyrum qua- tor Coronatorum, quam & dedicauit, & donum obulit. Fecit Ec-

clesiam B. Stevano a j[ust]o nocta canticata Tiburtinam, militario ab

tre viginti, quam ipse dedicauit, & multa dona obulit. & conu-

tu[m] carceratus beatorum martyrum Marcellini & Petri via La-

mane.

Iudem tempore a solo fecit Regulam beato Pancratii via Antre- la, subito secunda. & ornauit sepulchrum eius ex argento pen-

fente lib[er]to cencum oboignata septem. Fecit & ciborum super altare ex argen- to profante lib[er]to cencum oboignata septem. Fecit arca argentea quipotest fonsq[ue]libet quindessim. Fecit & canulelabo-

ra arca prouentus fonsq[ue]libet singulari: vbi multa dona simu-

stulit. Porro in vere i[m] malu[m] in Ecclesia S. Pancratii eu-

modum inscriptio legebatur: Ob infigne meritum & singu-

late B. Pancratii martyris beneficium, baſilicam veru-

te confecit, ex corpus martyris neglecta antiqua-

re extremam, Honorus Episcopus Dei famulus, obura

veru[m] mola, ruinamque imitante, à fundamentis no-

nus episcopis Dei costruxit, & corpus martyris, quod ex ob-

lio aula rasebat, altarisfiguris ornato metallis pro-

prio loco collocauit. Subdit vero de eodem Honorio A-

gnostico, de quo agemus.

Ex Ecclesiastico beatae Lucie in urbe Romae mixta sanctum Sylviu-

mum, quam & dedicauit, & dona multa obulit. Fecit & Ecclesiam

beatae Hadriani martyris in tribu satu, quam & dedicauit, & do-

na multa obulit. Fecit & in domo sua mixta Lateranas mona-

chiae.

Amal. Ecc. Tem. 8.

rium in honorem beatorum Apostolorum Andreae & Bartolomei omni, quod appellatur Honori, vbi prædia & dona suu[m] obulit. Sed & multa alia fecit, quae cnumerare longum est. Fecit autem ordinatio[n]es tres, prebisteros trecentos, diaconos vndeclim, Episcopos per diversa loca oboignata vnum. Quis sepolitus est in basilica beati Petri sub die quarti Idus Octobris.

Fuit vero Honorius præter eruditio[n]em, qua pollebat, retribu[er]t Theologicarum, etiam poetis excultus litteris. Exeat a vnicum eius epigramma de Ascensione Domini, & Apotholis eum diueris animi affectibus prosequentiibus nisi forte quis illud magis tribuendum putaretur Venitio Fortunato, qui & Honorius dictus reperitur. Sed refolia m[er]itorum egregia antiquitatem monumenta de H[ab]ito Papa prodant plane miranda, nempe ab ipso sublatum schismatis Histriannum, spatio anfiorum septuaginta inuenientur, ad quod demolicendum frustra infinita[nt]e prædecessores Pontifices, præsentis vero sanctus Gregorius, ut pluribus est enarratum lopetius. Accipe igit[ur] vates tunc in datus ianu[is] ipsius argenteis Inscriptiones, quæ integras, sed minusculo charæctere leguntur in To- mo sexto b Antiquæ lectionis à Catino collectæ, ex parte vero tantum in Appendix antiquarum Inscrip- tionum:

Lamine sed magno vibrare lanu[is] cerno,
Affligerung[is] polam indicat ipse meior,
Terror & valus seruantum limina sacra,

Omnis in portu ora secunda inuenit,
Simonis affectus fulgens præcindit[ur] vna,
Altera sed Pauli radat orbe docens.

Aditus interior gauderis gl[ori]a opt[er]at,

Et dep[er]it nunt[us] cum[us] ipsa sita,

Aureu[m] in petali gemmarum clauditur ordo,

Et superba reg[is] blattæ palla sanum.

Sic quoq[ue] communis[er]t seruatur gloria rebus,

Et variata[re] fons mixa natura manet.

Inclita cum opere ferrari fama preuenit,

Indubitate fide redolit[ur] cum[us] vota,

Lex arcana Dei verbum, sapientia lucis

Atq[ue] cornuta splendida imago patriæ

Ad nos descendit[ur], vix vbi sunt ante recepit

Vi cœcas mense cerneret tenebris.

Plenus homo in nocte & veris natiuit[us] idem

Virgo ex vitro v[er]o v[er]o, Deus.

Dis ipsius precepta dedit, Petrus ang[eli] beatum.

Hoc inter primum faxim & ergo quum,

Cuius in arbitrio calore terram, reliquit

Pandit, vel potius claudere etiam, velit.

Nam sub mortigeno quidam iacere gehenna

Verberis confusa mente fide, opere,

*Infras[er]ta p[ro]p[ri]a postf[er]a boſſilis & amnis

Septu[m] & accessu[m] hismate pestifer.

Eget ut impotens terrena voce canentis

Vito captivis tam numerofa fuit,

Sed bonus Antistes, dux plebis Honoriis armis

Reddidiit Ecclesias membra renu[er]a[bi]t[ur],

Dochris montifig[ur]is suis de fauibus boſſis

Abſoluit exaltis iam perit[us] a modis.

At tuus argenteus Presul confernit opima

Ornatiss[er]ta fides Petri beate ribi.

Tu modo celorum quæpropter taniter alma

Fac tranquilla tui tempora canica gregu.

336

638.

a Biblioth.
SS. Patrum
Item 8.
SYBLA.
TEM AB
HONORIO
PAR. SCHI.
VMA III.
SIRIAN.
NVM.

b Antiq.
lett. tom. 5.
pag. 431.
Append.
anciq. lat.
scr. pag.
1182, 1183.

*cuncti

*ex quo
fuit & c.

*Histria

*Histria

c Antiq.
Inscript. in
Append.
pag. 110.
nam ill.

Potorem magnum laudis pia premissa lustrant
Qui sanctum Petri hac vice summa tenuit
Eiusque tumulus nam Presul Honorius iste
Cuius nomen tantum nomen bavarumque manet
Sed apollonius meritorum nam non a gaudient
Difficilis renocat optima laeta resert
Vt sagax animo dico in carnime pollens
Ad vitam pueri ducere novas oves
Histria nam ducatur suu sub schismate fissa
Ad statutum patrum regi momentu realit
Indicavit genti sub te eis per folia vita
Sic vnu Domina reddidit ouile pium
Atomatum partis felix si cura monesat
Optata ut populus est vires quies
Quae doctrina potem, quae sacra eterna vita
Prestigium pariter sanxit habere deus
Sanctilogique semper in te commenta magistri
Emicuisse tui tamquam secunda nuntia
Nam, Gregorii tante vestigia, ipsa
Domi sequitur cupiens & meritorum geris
Aeterna lucis Christi donante perennem
Com patribus sanctis postfide ianuam, dicens
His ego episcopatus merito tibi carmina solvi
Quod patris eximij sonum invicem memori.

Hactenus de Honore Pontifice epiphanius, & quidem
enimmodi, ut cibescere debent, qui in ipsius matre
vel auctoritate. Etenim non solum sancti Gregorii fuit
imitator, sed hae ex parte in renovandis schismatis
plenum Gregorius, qui petebat, quod ipsi Grego-
go fuit inconcessum. Sed & accipe ex alio epiphanius
in igne ad hoc opus ministrum adhibebant Thomiani:
coenam ad schismacorum confectionem vobis est Hon-
norius.

Quis mibi tribuit ut scimus esse immensi

Et lucis anima de loca vera ducem

Liceat in lauris singulis per a crampum

De te certissime tenui capillis loquer-
-Te generositas misericordia parentum

Te mirabilis actio Iherusalem mongrabit bonum

Tecum virginitas ac incedula erit

Tecum, veritas ad vita nostra permanebit

Tu capitulo podica verba proches

Tu patiens cum pacendo pte docias

Te semper gloriam retribuamus modestum

Te trivulans vera confortatio verax

*Error veteri duci nequagia coxa

Difflam calcum rectum dum removet fulum

Alpina viarem unigundo que nossum calles*

Calcam inde se gloriasti prædicti confessio, hactenus ibi,

Commandant misticis ista omnia Honori Pontifici-
catum, omni quidem ex parte laudatissimum. Ceterum
quantum ad eisdem schismatis pertinet, eti, ut audi-
ti, per Honori suum ad Ecclesiam retocant: tunc pol-
lum lapidatum, in eo præmissere vique ad Sergium
Papam.

Sed quod post Honori Papæ oblitum fecuta sunt, vide-
mus, arce in primis quidem, qui supra Anafastusum
eius vacacione fidelis habet: Cessavit, inquit, Episcopatus eius
anno 390, mensibus septem dictum ducem & septem, haec ipse. At
non sic tamdui vacante dictar fides Honori Romanus
Pontificis, ut non ante electus fuit ei succellor urbis
Episcopus, sed potius quod qui iam Romæ canonice
electos erat Severinus, virginibus malis cum refutaret ipse
conseruare Imperatori, non fuit ab Imperatore (utrum
tyrannice fieri moris era) confirmatus, ut colliges ex ipso
Anastasio, qui haec habet in eodem Severino Honori
succellore, ubi fuisse electus:

Hanc Severini temporibus desumptum est Episcopum La-
teranum à Mauritio Charrilario, & Iheracio Patricio, ceden-
que Italia Exarchi, cum aliis eis qui est Domini Severini.
Sed antiquum venire Iheracum Mauritius dolo dactus aduersus
Ecclesiam Dic, confitio in isto cum quibusdam perterriti homini-
bus, incitaverunt exercitum Romanum ducente: Quia nihil

prodest quod tanta pecunia congregata est in Episcopum Lateranum
sicut Honorio Papa, & miles iste nubilus exinde subvenient habet, dom-
& roga vestre, quia dominus imperator vobis per recessum mandauit
sunt a fundo vitro recordari. Eovum sunt praeterea pendulissimi
illi ad incitandos milites ad deprehensionem Laternensis
Episcopi.

Ceterum haud recentest exemplum, ex eingesta la-
cra pecunia maxima damnis templis illarum esse. Prodant
non facta litera, acque profane de templo Hierosolymitano
pluribus in locis, nimis enim de thesauris in tem-
plo reconditos complures Reges & Imperatores Romani
fuisse ad illud deprehendendis illecos. Et quibus crux
facta fuit Ecclesia Dei, de qua sanctus Ambrosius de As-
sumptione, inquit, Ecclesia habet, non ut scire, sed ut erigeret, & ad hoc
habet orationes: orari nos sunt pauperes: omne nos contrahere
suum.

Scimus tamen aliud intercedum finibus prodestitum
haud omnino improbadum, eo quod dicit Ecclesi-
stes de Virtute eius sapientia non diuinitas, & magis probat ratione
bus soleni: sicut enim propter sapientiam, si preterea paucis
his Ecclesia caret, certum est, quod dicitur prædictio
destitutus, non diuinitus magis concilia tibi pa-
tricium, cum humanis auxiliis destituta videatur, non
enim innotuit astro, licet auro bene vivat. Perpetua
Anafastus:

Hic auditis ex auctoritate omnes adorare Ecclesiam Dic, &
renunt omnes ad humum conciliari, omnes armati, qui magis faci-
ciuntur Romana a puro rigore ad. Propter sapientiam fuisse in Episcopum Lateranum
: & non portaverunt manus militares intrare, quia respon-
saverant cum sanctissimo domino Seuerino. Tunc valens Matrem,
qua nihil poterant facere, deo dulce fuit de cunctis resi-
nitra Episcopum Lateranense, & fuisse in diestra. Postmodum
autem invenerunt Mauritius cum indicibus, qui venient fuisse ambo
in consilio, & vigilaverint Ecclesiam regiam cunctis
episcopis, qui dicitur Corifianus Imperatoris, qui etiam & Ca-
sates pro Redemptione animarum suarum deo Petri apostoli
loqueretur, ut pauperibus singulis temporibus, prodimicione regnare
tur, seu propter redempcionem captiueretur. Episcopum quo
Mauritius episcopatus fuisse ad Iheracum Patriarcum Razamum dico,
quod actum est, quando ipse cum exercitu legato omnibus reliquo
Episcopatu, & quia fine aliquo tempore enim, post locum, ad
dictum poterant defractari.

Cumque hoc verius cognovisset Iheracum, venit in exercitu
matem, & multa omnia primaria e laude magna per singulare
tantes in exilium, & non fuisse, qui responserunt deinceps ducas. Et
primaries Ecclesie haud altius intelligendos parvum, qui
presbyteros & diaconos Cardinales, qui dignitate &
auctoritate caret antecedentes. Sed pergit Anafastus
post dies aliquantos in regia est Iheracum in Episcopum Lateranum,
& fuit ibi dies octo, vique dum omnium substantiam clavis depa-
ratur. Eadem tempore dorserant exinde ex parte eius
instantia in civitatem regiam ad Heraclium Imperatorum, depon-
endum ordinatum est sanctissimum Seuerinum, & mea in Cosa
Razamnum.

Hac autem cum tempore Seuerini accedit doceant
Anafastus, sequenti potius, quam perirent anno sua
poteramus, quando fuisse milium Romanum ab Heracleo
editum per fidem Seuerini cum omni clero et excusis.
Quamodo enim eam sententiam probabimmo, res-
tum Seuerinum quia accepte ab Heracleo con-
firmationem, eo quod eius editum fuerit determinata. Sic
de his anno sequentur.

Vidit Gracchus odium in Romanum Ecclesiam
& Heraclius haecvei Imperatoris in eam animosum in-
fensum & auarum, ut non erubet Romanum Impera-
torum Christianorum ex facilius magistratum capere la-
cram, factus ipse patricius facie prædicta qui aduersus
eiusmodi expiatorios, galilatique in mangere deba-
vit. Numquam haecvei aduersus Romanum Ec-
clesiam sub Christianis Principibus quid humiliatur
p. assumptum fuisse legitur, ut in exilium missus ver-
tabilis presbyteris ac diaconis Cardinalibus, lego-
rat vobis. Porro enim iste quod fuisse Ecclesie
Patriarchium, p. predicante fuerint Ecclesie

litterum cum apostolicibus facit. At de his haec-

Hoc eodem anno, Etaninum sexcentesima septuaginta sexta, celebratum habetur in Hispania generali, iure dixeris nationale Concilium Tolentum textum nominatum, cui interfactum Episcopi sine praesente, sive perlegato numero quinqaginta duo: habitum autem est in prima eius contributio docet quanto Iudicium fannari, anno Cithiliani Regis secundo, Era (openis adnotata). Contra capita videlicet in tum ad fidem Catholicam habiliendam, tum etiam ad Ecclesiasticum disciplinam cibos ieiundia elaborata. In cuius tecno capite de Rege matine pro hoc perpetua conseruanda memoria scripta reponeretur:

Magnissimi famuli Dei, excellentissimis & Christianissimis Fratribus ardore fidei inflammati, cum regni sui sacerdotibus praeservacione & operatione curam, iudeorum iei, eradicare & exterminare fidei degenere regni suu cum, qui non sunt Catholicis. Ob causam servorum fides gratia omnipotens Deus colorum Regi operis quod tunc clavigeros creavit animam, & sua representationem. Dux ei presentis ex diuinitatis ritu, & in futura ratione aeternae. Illud autem prouidit nobis cora & valde ad decimationem rigantis sterilitate, ne cœsi calo & nostrar labor quandoque postea terrefacti hincem.

Quoniam conponit cum eo & corde & ore promulgamus Dei placato sententiam: sicut cum sacerdoti optimatum clavigerum invenit conponit ex deliberatione, lxxviii, ut quisque recessum recessum regni fortior sit apicem, non ante confundatur sicut fidei & Carboicam non permisimus eos violare idem sed & salutis ratione perfidiam faciat, vel quod negletus aut cupiditate dicitur, rendentes ad precipita infidelitatem aditum praeservacione: sed quod magnope nro est tempore conquisitum debet elevare persecutorem in futurum. Nam macilenta ager, si non eius perseverancia prouideatur, ergo postquam idem p[ro]moto ad Gubernacium accipit regni, si ne clementer etiam in primis su amictu marathacham confundit semper. Dux omnibus efficaciter ipsa eterni fundi cum eis damnatio preceps, quemque sacerdotem vel quidem Christianorum iniquitas periret errori, hec de Regibus succedentibus

luminarios, Rege ipso faciente, ducit: ut apparet et in recentem vel indebet viupatrum titulum Hispaniæ Regiam, ut Catholicis cognominetur, utpote factu huius digni, quod non solum inter se forte Catholicis, sed neque paulius quemquam non Catholicum in angustissimo suo regno penitus reperiit. At quod datus ad custos Principis laudes spectat, audi de cœculatione Synodi paroena:

Dissipant erga nos nostri Principi extant beneficia, ut longe

se prospicere et prouidere longe. Ipsi enim auctore Deo, nō

potest nisi p[ro]p[ri]e caput rediret charitatem, n[on] s[ed] op[er]e quieti, i-

n[on] s[ed] op[er]e quieti, i-

reponit, & ratiōnib[us] datur. Cui si dirigit voluntarius respondet

in longe, non tantum caput virtutis, quanto vero

ad suum caput, hec sancta Synodus: atque de his

Hoecdem anno Arianus Rex Longobardorum, qui Asia (de quo plus latius) v[er]o regnando admodum, innotuit, in qua locum eius habegit Ruthar s[ic] idem Arianus: Italo (in quo Paulus c[on]siderat per operem suam, quod regni eius duo Episcopat[er]ant, & non Catholico, & alii Ariani). In statute quoque etenim v[er]o que non sacerdos, nisi Arianus Episcopus, sicut Basilicanus sancti Eugenii Episcoporum habuit, cum ramen Ecclesiasticis aliis

proscriptis. Qui tam[en] Arianus Episcopus, qui in eadem ci-

uitate fuit, Anfilius sumus, ad fidem Catholicam conseruau-

de, qui aduersus

longiori debet,

Romanum Ec-

cl[er]icu[m] quid humecto-

rum multis ver-

eribus, longe-

rum fecerat in

Ecclesiastico;

nam illis Regum sui Edicti reficiuntur prologo, hec

fauit.

Pomo eti sub Ariano Rego non repertum indicta in

Catholicis perlecius: accedit b[ea]tem interdam, v[er]a

Annal. Eccl. Tom. 8.

qui Episcopi astantes zelo Catholicis fidei vigente Arianos, idem ab eodem Rege exilio multarentur, ut contig[ue] sancto Genitio sive Ingenuo Episcopo Sabionensi, qui a Rege Longobardorum in exilium pulsus apud Boxionem in Germaniam, ibidem diem obiit, iunctuque sepultura est sancto Albino eiusdem ciuitatis Episcopo æque sancto, factumque est, ut amborum una èadem die natis in Ecclesia celebretur Novis Februario. Iam vero ad annis sequentibus gelas transcamus.

S. GENITIUS EPISCOPUS IN EXILIUM MENSE SVS.

I E S V C H R I S T I A N N V S 639.

SEVERINI PAP. HERACLI IMP.
Annus 1. Annus 30.

A Nus agitur Redemptoris sexcentesima triginta annis nouis, Indictione duodecima: quo Heraclius Imperator item Deo auctor, anno ind. 30. & (quod ac Achab dicit diuina Sc. ipsa) & venientias vi faciet malum, tamen publicum prouulgante edictum ad suam stabilendam habet, quod Echtheam, hoc est, expositionem nominatis. Id quidem factum esse hoc anno, duodecima yidelice currente Indictione, docent Acta Romanae Synodi sub Martino Papa, qui tamen illud adiicit perfidus Sergius Constantinopolitanus Episcopi: nam locutus est in Syrudo, ista an d.

Sergius autem per epistolam propriam ad denominationem Cyri scriptam, tandem similiter viam operationis suscipiunt cum co-irrationabile presumptione ansus ei confirmare: & non solus hoc, sed etiam post aliis annos eiusdem Cyri note admittimus, hoc est, per super duodecimam Indictionem classem, hereticam & infra confribens Echtheam, id est, expositionem fidei sub nomine eius imperato Heraclii, viam in eadem Salvatoru nostru (secundum unum Apollinarem), voluntatem & operationem instituit, ex his quod dicit inspounder, sequi operationem voluntatem.

Ruinius de eodem Sergio nomine Imperatoris ad intendendum te formam prouulgante perh[ab]itum edictum, idem Martinus hoc habet in Secretario tertio eiusdem Concilii. Age, inquit, nunc & memorati Sergius neus Echtheos audamus commentum: quam Echtheus usq[ue] in tempore suu nomine Heraclii quondam Imperatoris ostendit, errorem intermissionis commissionis contra Orbiodoxos populos atque degnata per hunc modum proutendit, hec & alia S. Martinus, ex quibus illud in primis, quod dictum est, certum habes de tempore.

H[ab]et ad eadem fidei explanationem missam esse per Iacobum Italum Exarchum ad Romanum Pontificem Seuerinum, ut eam probauerit. Id quidem liquido appetit per epistolam Cyri Episcopi Alexandrinus ad Sergium Constantinopolitanum. Ant istem, recitatam in dicta Synodi Lateranensis tertio Secretario, in qua inter alia ita leguntur ipsius exordio:

Paratus nobis relaxare responsa in regia p[ro]pte, communis * Ecclesiastici gloria[re] Magister militum, & duxit nos reverendissim[us] ap[osto]les praep[ar]atis nos Domino Deo bonorabilis tunc beatitudinis, i[n]tus habentes & exemplar competenter, & confutans partemque Deo amabiliter facta Echtheos venerabilis nostra fidei a proximo & a Deo conservando domino nostro magnifice Princeps pro p[ro]a fidei nostra ad iacum excellensissimum Patrium & Exarchum littera definitam, quam debet proficer communis fratre nobis Seuerinus fanthimus, Deo adiuvante, qui ordinatur Roma, &c. Puto intelligi, quod est: quod ordinatur Roma, non autem, ordinatur ei Roma, quod feliciter eius ordinationis actus adhuc suspensus est, sub nro Imperatoris, videbitur, ut ipse iam anno ioperior electus, non confirmaretur ab Imperatore, neque ordinariubetur, nisi quam Romanus per Exarchum Imperator missus Echtheus, Seuerinus Pontifex recipere & confirmaret: quod quidem facere possumus ratiocine, immo & ipsam vehementer detinatum esse, certi loqueretus, quidem, qui supra S. Martinus

b. Synod.
Lauran.
Iusti Martin.
Severini.

II.
EXCERPTUS
MISSA AD
SEVERIN.
PAPAM.

* cito uitio:
pro perve-
ni, refuta-
rum ab hoc
facile re-
sumo.

CONFIR-
MATIO
SEVERINI
IMP. C.V.
SUPPINSA.

SEVERIN.
PAP. DAM-
NAT EC-
CHESIUM
HERA-
CLIS
IME.